

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, declarat de avocatul Alexei Croitor în numele inculpatului

Vrancean Tudor XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, com. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 09.06.2014, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 02.08.2018 - 23.10.2019,
instanța de apel: 18.11.2019 - 28.01.2020,
instanța de recurs: 14.05.2020 - 24.06.2020.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 23 octombrie 2019, Vrancean Tudor a fost condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de *probă* de 2 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, la 12.06.2018, în jurul orei 18²⁰, inculpatul Vrancean T., în timp ce se afla în incinta centrului comercial "MallDova", amplasat pe str. Arborilor, 21, mun. Chișinău, care constituie loc public, fără careva motive, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, din intenții huliganice, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită față de societate și regulilor de conduită, în prezența mai multor vizitatori al centrului comercial, apropiindu-se de XXXXX XXXXX, a tras-o de păr și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței, cauzându-i conform raportului de constatare nr. XXXXX XXXXX din 13.06.2018 leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul nasului și membrilor inferioare, leziuni care se referă la vătămare corporală neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina parțial și a declarat că Neli continua să-l contrazică și el a lovit-o cu portmoneul în regiunea feței. Conflictul a avut loc la etajul I, la recepție, în jur mai erau și alte persoane. O lovise pentru faptul că îi juca la nervi. Regretă de cele comise. Fapta urma a fi calificată ca o contravenție și nu ca infracțiune.

Totodată, partea vătămată a declarat că, între ei s-a început o ceartă. Au ieșit afară, când se aflau în spatele „Mall”-lui inculpatul a tras-o de păr și a lovit-o cu portmoneul peste față. I-a zis că dacă nu se calmează va chema poliția, după care au intrat înapoi în „Mall”. Ajungând la recepție, i-a zis

agentului de pază să cheme poliția. De ea se apropiase și Tudor care era foarte enervat, vorbea cu cuvinte necenzurate, întrebând-o ceva, ea i-a răspuns urât la care dânsul a lovit-o cu portmoneul peste față. În urma loviturii a avut amețeli. În jur mai erau persoane, iar recepționista îi făcuse observații lui Tudor. Pretenții materiale față de inculpat nu are.

Astfel, argumentele inculpatului sunt contradictorii cu ale părții vătămate, care a menționat că anume Vrancean T. a tras-o de păr și i-a aplicat o lovitură cu portmoneul peste față, aflându-se în loc public, în incinta Centrului Comercial „MallDova”, numind-o cu cuvinte necenzurate, fapt confirmat și prin procesul verbal de examinare a obiectului din 11.07.2018, potrivit cărui a fost supus cercetării suportul digital informațional CD-R, pe care este înscrisă o secvență video, care a fost ridicat prin ordonanța de ridicare de la Borș G. Din imaginile video se observă că, la ora 18^{30:38}, inculpatul, având obiectul de culoare neagră în mâna dreaptă, îi aplică părții vătămate o lovitură în regiunea feței, după care ultima se apropie de masa de recepție.

Afirmațiile inculpatului contravin și conținutului raportului de constatare nr. 2XXXXX XXXXX din 13.06.2018, că la XXXXX XXXXX au fost depistate echimoze la nivelul nasului și membrelor inferioare, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, se califică ca vătămare corporală neînsemnată.

Deci, vinovăția inculpatului și-a găsit confirmare, acțiunile lui urmând a fi încadrate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganismul, adică, acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Cu privire la latura obiectivă - ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărniciere a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc. Concluzionăm că, prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

În acest sens, anume inculpatul a inițiat un conflict în loc public prin numirea cu cuvinte necenzurate în adresa părții vătămate, aplicarea față de aceasta a loviturilor ceea ce a tulburat ordinea publică și regulile morale de conviețuire socială. Acest fapt este dovedit prin declarațiile părții vătămate și materialele cauzei, cercetate în cadrul ședinței de judecată. Caracterul grosolan al încălcării ordinii publice se manifestă prin faptul că inculpatul fără niciun motiv aparent a manifestat o lipsă de respect față de persoanele terțe aflate în jur cât și față de partea vătămată. În partea ce ține de aplicarea violenței fizice, ca parte componentă a laturii obiective, acest fapt a fost dovedit în instanța de judecată prin probe concludente și pertinente și anume, declarațiile părții vătămate, raportul de constatare nr. XXXXX XXXXX din 13 iunie 2018, precum și conținutul înregistrării video din 12.06.2018.

Cu privire la modul și locul public - fapta a avut loc în incinta Centrului Comercial „MallDova”, în prezența a mai multor persoane, iar la observațiile recepționistei de a înceta acțiunile sale inculpatul nu a reacționat, fapt confirmat însuși de inculpat în ședința de judecată.

Ce ține de latura subiectivă - intenția inculpatului de a încălca ordinea publică a fost dovedită în instanța de judecată, ori, aplicarea loviturii părții vătămate și exprimarea cu cuvinte necenzurate în loc public denotă intenția acestuia de a încălca ordinea publică într-un mod grosolan. Respectiv, organul de urmărire penală corect a încadrat faptele lui potrivit art. 287 alin. (1) din Codul penal, infracțiune ce se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 1050 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

La stabilirea categoriei pedepsei, instanța a luat în considerație că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală pentru infracțiune legată de aplicarea violenței și anume art. 152 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, precum și la răspundere contravențională pentru huliganism nu prea grav prevăzut de art. 354 Cod contravențional, însă nu a făcut concluziile necesare și din nou a comis o infracțiune.

Ori, stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, va fi una eficientă și va contribui la realizarea scopului pedepsei, prevăzut în art. 61 din Codul penal

3. Avocatul Alexei Croitor a declarat apel, solicitând casarea sentinței și încetarea procesului penal în privința inculpatului, cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 354 Cod contravențional.

Apelantul a invocat că, nu sunt probe care ar demonstra intențiile huliganice ale inculpatului de a întreprinde acțiuni îndreptate spre încălcarea ordinii publice.

La materialele cauzei penale nu sunt prezente probe care ar demonstra existența componentei de infracțiune a huliganismului agravat. În acțiunile inculpatului se atestă doar contravenția de huliganism nu prea grav, deoarece au fost doar cearta și o lovitură între învinuit și partea vătămate, însă gradul prejudiciabil al faptelor face trimitere la contravenția de huliganism nu prea grav.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, făcând o corectă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită și o corectă individualizare a pedepsei, apreciind că restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane, vor fi atinse prin pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani, potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, s-a dispus

Ori, probele administrate dovedesc că acțiunile lui Vrancean T. se încadrează în baza art. 287 alin. (1) Cod penal ca huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, iar încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților rezultă din următoarele:

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 287 Cod penal se exprimă prin: încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită.

Prin ordine publică se înțelege o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, iar prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și a persoanelor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 287 Cod penal se exprimă prin: încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită. Prin ordine publică se înțelege o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, iar prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în acțiuni similare ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și a persoanelor.

Prin acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism obrăznicie deosebită trebuie de înțeles violarea demonstrativă a normelor general acceptate.

Prin urmare, acțiunile lui Vrancean T. nu au putut fi calificate pe art. 354 Cod contravențional, deoarece au fost comise cu încălcarea ordinii publice, însoțită cu aplicarea violenței asupra persoanei, în urma cărui fapt a fost tulburată ordinea publică, în prezența martorilor oculari, trecătorilor, vânzătorilor și cumpărătorilor, dar nu spre cauzare de vătămare a integrității corporale. În acest sens, au fost reținute declarațiile părții vătămate care atât la OUP, cât și în ședință de judecată, a declarat sub jurământ și avertizare de răspundere penală conform art.312-313 Cod penal că, inculpatul cu obrăznicie

deosebită și indicații grosolane, a folosit cuvinte necenzurate, inițiind un conflict, în urma căruia au ieșit afară, când se aflau în spatele „Mall”-lui acesta a tras-o de păr și a lovit-o cu portmoneul peste față. După ce a fost trasă de păr i-a zis că dacă nu se calmează va chema poliția după care au intrat înapoi în „Mall”. Ajungând la recepție i-a zis agentului de pază să cheme poliția, la care acesta începuse să-i dea întrebări. După aceasta s-a apropiat de doamna de la recepție pentru a chema poliția. De ea se apropiase și Tudor care era foarte enervat și vorbea cu cuvinte necenzurate, întrebând-o ceva, ea i-a răspuns urât la care dânsul a lovit-o cu portmoneul peste față după care a ieșit afară. În urma loviturii a avut amețeli.

Astfel, vinovăția lui Vrancean T. a fost dovedită pe deplin prin probele administrate, învinuirea fiind confirmată în cadrul cercetării judecătorești, iar acțiunile lui cad sub incidența prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal.

5. Avocatul Alexei Croitor a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și încetarea procesului penal în privința inculpatului, cu tragerea la răspunderea contravențională în baza art. 354 Cod contravențional.

Recurentul a invocat că, nu sunt prezente careva probe care ar demonstra existența componentei de infracțiune a huliganismului în acțiunile inculpatului. La 12.06.2018 a existat doar o ceartă dintre Vrancean T. și XXXXX XXXXX cu aplicarea unei lovituri cu mâna în regiunea feței fără cinism și obrăznicie deosebită, mai ales că aceștia sunt concubini fiind în relații bune, faptul existenței unei certe nu constituie temei de calificare a acesteia ca huliganism. Mai mult, partea vătămată nu are pretenții față de inculpat.

La materialele cauzei nu sunt probe care ar demonstra intențiile huliganice ale lui Vrancean T. de a întreprinde acțiuni îndreptate spre încălcarea ordinii publice, nu sunt prezente careva probe care ar demonstra existența componentei de infracțiune a huliganismului agravat în acțiunile inculpatului. În acțiunile inculpatului se atestă doar contravenția de huliganism nu prea grav. Au fost doar cearta și o lovitură între învinuit și partea vătămate, însă gradul prejudiciabil al faptelor fac trimitere la contravenția de huliganism nu prea grav.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat în drept pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și

esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul declarat de avocat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului și părții vătămate, raportul de constatare nr. 2XXXXXX XXXXX din 13 iunie 2018 și conținutul înregistrării video din 12.06.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, soluția instanței de apel coroborează cu prevederile art. 131 lit. a), b), 134⁷ Cod penal, cât și cu jurisprudența națională, conform căror prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane. Ordine publică înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei. Încălcarea grosolană a ordinii publice ce exprimă o vădită lipsă de respect se consideră săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei și demnității persoanei, etc. Prin „acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor constituie violența fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.4 - Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, pct.3.*).

Ori, prezența împrejurărilor enunțate, în speță și în acțiunile infracționale ale inculpatului, este demonstrată concludent prin probe administrate pe caz.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or,

în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexei Croitor, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 23 octombrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2020, în privința inculpatului Vrancean Tudor XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 17 iulie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun